

Den dagen eg drog heimanafr 
for   dra til byen / The day I left home
The day I left home for the city

■ Lesley Koyi, Ursula Nafula
■ Brian Wambi
■ Espen Stranger-Johannessen, Martine
Rørstad Sand

nynorisk nn / English en

III 3

This work is licensed under a Creative Commons
Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Rørstad Sand (nn)
■ Espen Stranger-Johannessen, Martine
■ Brian Wambi
■ Lesley Koyi, Ursula Nafula
Den dagen eg drog heimanafr  for
the city
for   dra til byen / The day I left home

globalstorybooks.net

Global Storybooks

Den vesle busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av bussar. På bakken var det fleire ting som skulle lastast. Medhjelparane ropte namna på stadane dit bussane gjekk.

...

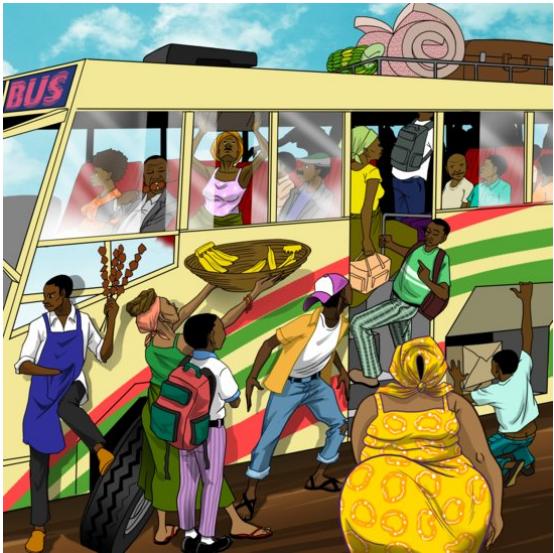
The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

"City! City! Going west!" I heard a tout shouting.
That was the bus I needed to catch.

...

«Byen! Byen! Vestover!» høyrde eg ein
medhjelpar røpa. Det var bussen eg måtte ta.

Bussen til byen var nesten full, men fleire folk dytta for å koma om bord. Nokre plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la han på hyllene inne i bussen.

...

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

Bussen som skulle tilbake, vart fylt opp fort. Det viktigaste for meg no var å byrja å leita etter huset til onkelen min.

...

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

Nye passasjerar klamra seg til billettané sine
medan dei ság etter ein stad á sitja sidan det var
tronigt om plassen. Kvinner med unge børn la til
rette for dei så dei skulle få det behageleg under
den lange reisa.

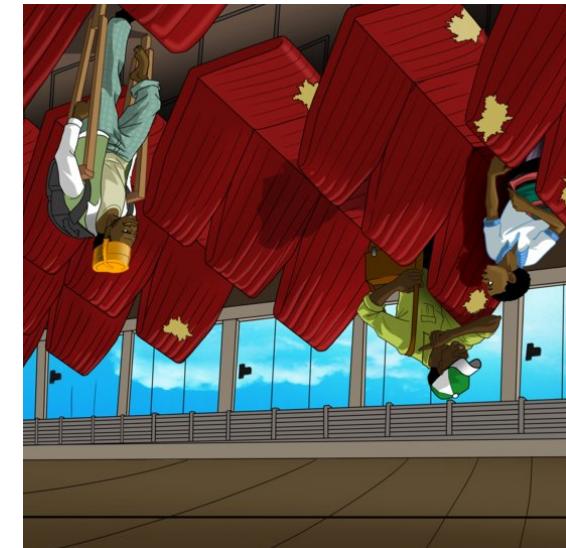
...

New passengers clutched their tickets as they
looked for somewhere to sit in the crowded bus.
Women with young children made them
comfortable for the long journey.

Ni timer seinare vakna eg av høgdyt banking og
roping etter passasjerar som skulle tilbake til
Landsbyen min. Eg grep fast i den vesle veska mi
og hoppa ut av bussen.
Nine hours later, I woke up with loud banging
and calling for passengers going back to my
village. I grabbed my small bag and jumped out
of the bus.

...

Eg pressa meg inn ved sida av eit vindauge.
Personen som sat ved sida av meg, heldt hardt
om ein grøn plastpose. Han hadde på seg gamle
sandalar, ein utslitен frakk, og han såg nervøs
ut.

...

I squeezed in next to a window. The person
sitting next to me was holding tightly to a green
plastic bag. He wore old sandals, a worn out
coat, and he looked nervous.

På vegen lærte eg meg utanåt namnet på
staden i den store byen der onkelen min budde.
Eg mumla enno då eg fall i søvn.

...

On the way, I memorised the name of the place
where my uncle lived in the big city. I was still
mumbling it when I fell asleep.

seedlings?

But my mind drifted back home. Will my mother
be safe? Will my rabbits fetch any money? Will
my brother remember to water my tree

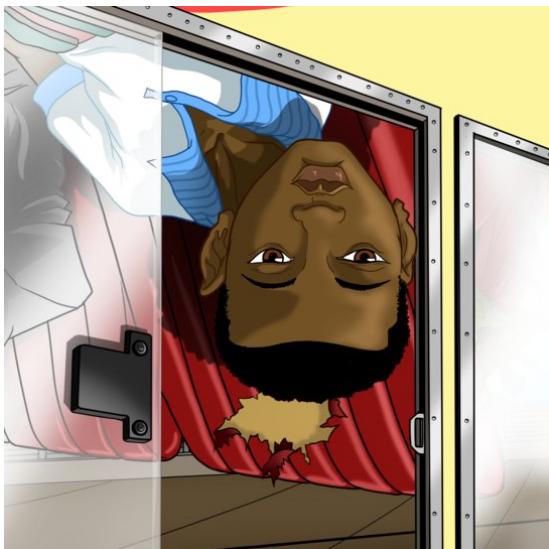
...

hugsa á vatna dei nyutspurungne trea mine?
innbringne noko pengar? Kjem bør min til á
á versta tryggi? Kjem kaninane mine til á
Men tanke mine vandrar heim. Kjem mor mi til

I looked outside the bus and realised that I was
leaving my village, the place where I had grown
up. I was going to the big city.

...

Eg ság ut av bussen og insåg at eg var i ferd
med å forlata landsbyen min, staðen der eg
hadde vaks opp. Eg skulle dra til den store
byen.

Lastinga av bagasjen var ferdig, og alle passasjerane hadde sett seg. Gateseljarar pressa seg enno inn i bussen for å selja varene sine til passasjerane. Alle ropte namna på det dei hadde til sals. Eg syntest orda høyrdest merkelege ut.

...

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

Etter kvart som reisa heldt fram, vart det veldig varmt i bussen. Eg lukka auga og håpte å få sova.

...

As the journey progressed, the inside of the bus got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

not have any money, like me, just watched.
A few passengers bought snacks and began to chew. Those who did

...

såg på.

Nokre få passasjerar kjøpte noko å drikkja, andre
kjøpte små snacks som dei byrja å tygga på. Dei
som ikkje hadde noko penge, som eg, berre
såg på.

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

...

I det busseførleit bussstasjonen, stira eg ut av vindauge. Eg lurté på om eg nokosinne skulle komma tilbake til landsbyen min igjen.

Desse aktivitetane vart avbrotna av tutinga til bussen, eit teikn på at vi var klare til å dra. Ein medhjelpar ropte at gateseljarane måtte koma seg ut.

...

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

Gateseljarar dytta kvarandre for å koma seg ut av bussen. Nokre gav tilbake vekslepengar til dei reisande. Andre freista i siste liten å selja nokre fleire varer.

...

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.